

PERCEPȚIE ȘI PERSPECTIVĂ

Laura DASCAL

cl. a X-a, Liceul de Creativitate
și Inventică „Prometeu-Prim”, Chișinău

De dezvoltăm personalități înverșunate. Și ne opunem cu dârzenie sorții. Am creat, într-un mod semiconștient, o distorsiune a imaginii proprii persoane, în care ne complăcem. Percepția despre sine reflectă o atitudine detașată de stăpânire a situației.

**NE SUPUNEM VIEȚILE UNOR
ERORI ALE APARENȚELOR.
DEVENIM DOMINAȚI DE SUPERFICIAL.**

Fiind prinși în goana zilnică, pe care o motivăm prin necesitatea de bani, de atenție sau de influență, nu facem altceva decât să ne pierdem în detalii. Uităm, sau poate că refuzăm, să privim viața la un nivel care să însumeze perspective. Întrucât faptul consumat nu mai poate fi decât analizat și, într-un final – acceptat, subiectivitatea unui singur punct de vedere poate trece, cu ușurință, în obiectivitatea mai multora. Or, obiectivitatea absolută este o utopie. Totuși, a privi un lac din cel puțin două unghiuri: de pe mal și de pe stâncă permite o descriere mai amplă și mai amănunțită a acestuia, care se va apropia considerabil de realitate...

Conform „Principiului 90/10” al lui Stephen Covey, existența efectivă cuprinde, în proporție de 10%, lucruri și fapte concrete. Restul? Percepție și perspectivă. Cu alte cuvinte, controlul asupra propriei vieți depinde de noi și, în principal, de reacțiile noastre. Deși, în timp, reacțiile se produc aproape imediat după întâmplarea propriu-zisă, ele rezultă după o analiză, mai mult sau mai puțin profundă, a situației în sine. Pentru a îmbunătăți calitatea reacțiilor

și deci a spori confortul interior în cadrul „spontanului”, o autoeducație în acest sens devine inevitabilă.

Oare dacă am conștientiza legătura dintre *categoric* și *distorsionat*, am realiza gravitatea pericolului la care suntem supuși? O judecată categorică limitează. Inhibă și ignoră. În final, duce la degradarea personalității și, în termeni generali, a societății. După cum spunea și David Hume, „frumusețea lucrurilor există în mintea celui care le admiră”. Parafrazând, realistul apare în urma rezultatului îmbinării mai multor perspective. Nuanțat, într-un mod perfect conștient, este creat optimistul și pesimistul; cu toate că amândoi tind spre un aspect dominant al

Pejac: **PRAF**

unui singur punct de vedere.

Astfel, ne supunem viețile unor erori ale aparențelor. Devenim dominați de superficial. În sensul îmbucurător – prizonieri ai propriei minți. Manipulatori ai propriului spirit. Vizibil afectați de rezultatul propriilor alegeri, dar încă incapabili să ni le asumăm. Noi, oamenii, mereu captivi ai percepțiilor asupra realității...